

Kl. 13:04

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg også er utrolig glad for, at Det Radikale Venstre bakker op om de stramninger, som jeg er på vej med på vegne af regeringen.

Jeg tror, at der er behov for en indsats, der populært sagt går på to ben. Jeg mener, at det er vigtigt i forhold til de organiserede bander – de rå personer, der optræder truende og farlige ude i det offentlige rum, der skyder omkring sig, slår andre mennesker ihjel – at der naturligvis skal være en barsk konsekvens, en nultolerancepolitik. Der er da ingen tvivl om, at det lovforslag, som jeg kommer med, der jo forøger strafferammen til det dobbelte, giver mulighed for straksfængslinger, altså retshåndhævelsearrest over for dem, der bliver taget med farlige skydevåben i det offentlige rum, hurtig domstolsbehandling og så en konsekvensindsats over for dem, der går med ulovlige knive. Det er noget af det, der kan vise, at vi som samfund ikke tolererer det. Men jeg er enig med hr. Simon Emil Ammitzbøll i, at det ikke kun er det ene ben, man kan hoppe på, nemlig den barske strategi over for de organiserede bander. Det er også vigtigt, at der er en forebyggende indsats i forhold til lillebrødrene, i forhold til alle dem, der er på vej ud i kriminalitet og på vej til at blive tilknyttet de organiserede bander.

Da rigspolitichefen og jeg lancerede strategien mod bandekriminalitet for 3 år siden, gik den jo netop ud på at sige: Vi bekæmper de organiserede bander med præcis de samme metoder, som vi bekæmpede rockerne med. Det er altså heller ikke sådan, at det står i retsplejeloven, at det kun er rockere, man kan aflytte. Det er alle, der overtræder lovgivningen, der kan bekæmpes med de metoder, men lillebrødrene skal vi altså også have fat i. Der kommer rigspolitichefen jo med en statusrapport her i foråret, der belyser forløbet af de her 3 år, hvor man har brugt mentorordninger, gademedarbejdere og andet, og hvad der virker forebyggende i forhold til at bekæmpe den tendens, der er, til at unge kommer ind i banderne. Jeg er meget, meget villig til at drøfte også i kredsen af partier, der står bag politiforliget, om der er noget, vi kan fylde på den indsats.

Kl. 13:06

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:06

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det glæder jeg mig til, og også til de drøftelser. Jeg synes nemlig, at det er meget vigtigt, det, som justitsministeren også er inde på her, nemlig at det går på to ben. Man kan sige, at der er en utrolig stor effektivitet, når det drejer sig om at følge op på det første ben, nemlig det, der handler om at slå hårdere ned. Der må man sige, at der er regeringens – hvad skal vi sige? – effektivitet i forhold til, hvornår man starter med at ville gøre noget, og hvornår man så træffer en beslutning, utrolig hurtig, responstiden er hurtig, det var det, jeg ville sige, hvorimod når det handler om det forebyggende, må man sige, at der er der nok mere nogle startproblemer, eller hvordan man nu skal formulere det.

I januar måned havde vi en debat, en hastespørgsmål om voldskriminalitet her i Folketingssalen. Der lavede vi en fælles vedtagelse bl.a. regeringen, Det Radikale Venstre og nogle andre partier, og der lagde vi os netop fast på den her tobenede strategi. Jeg vil sige, at det første ben allerede er effektueret. Med hensyn til det andet ben, der handler om at følge op i forhold til en tidligere og mere effektiv forebyggende indsats, synes jeg, at vi mangler noget. Nu er det selvfølgelig heldigt, at justitsministerens kollega også er til stede i salen, altså velfærdsministeren, for det kan godt være, at det er noget med noget connection mellem netop de to ministerier, der skal gøres noget mere ved. Jeg tror i hvert fald, der både skal sættes flere midler af og tages en lang række initiativer i forhold til det forebyggende arbejde.

Kl. 13:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:07

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, at jeg synes, det er væsentligt at blive ved med at have fokus på begge områder, men man kan sige, at forskellen er, når det gælder nultolerancen over for de organiserede kriminelle, dem, der er uden for pædagogisk rækkevidde, at det nogle gange er enklere at komme med et lovforslag og andet, der sådan meget målrettet går til benet mod dem. Når det gælder den forebyggende indsats, er der jo tale om et meget mere flerfacetteret initiativ. Det er mange, mange forskellige ting, hvor det i nogle kommuner er nogle ting, der virker, og i andre kommuner er det andre red-